

РЕШЕНИЕ

№ 5384

гр. София, 12.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 04.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **4636** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

С. Д. В. от [населено място], област Д., [улица], не е доволен от заповед № 118824/ 12.01.2012 г., издадена от Д. Д., началник група АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с която спрямо оспорващия е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „е” от Закона за движение по пътищата /накратко ЗДвП/ - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство до предоставяне на сключена застраховка.

В жалбата е въведено оплакване, че на 29.12.2011 г В. е управлявал лек автомобил с чуждестранна регистрация, закупен предишния ден във Ф. република Германия. В превозното средство пътувал и собственикът му Г. Р. С.. При проверка по ЗДвП В. е представил свидетелството си за управление на МПС, договора за покупко продажба, платежни документи за покупката на колата и международна застрахователна полица, въз основа на която до 01.01.2012 г. е следвало превозното средство да бъде регистрирано.

Искането до съда е за отмяна на акта. Разноски не се претендират.

Ответникът – Началник група АНД отдел Пътна полиция при СДВР, не ангажира становище по делото.

От фактическа страна се установява:

На 29.12.2011 г. полицай в сектор ПП – ОГМП – СДВР съставил акт за установяване на административно нарушение, в който отразил, че на същата дата около 23,00 ч., по Автомагистрала Л. в посока от [населено място] към [населено място] управлява лек

автомобил О. Вектра с транзитна регистрационна табела, собственост на Г. Р. С., като при проверката на 7 – ми километър след I тунел се установило, че водачът не представя валиден сертификат Зелена карта.

Към жалбата е приложен придружен с точен превод на български език сертификат Зелена карта, издадена от Д. лайн застраховане – Германия на името на Г. Р. С. с обозначена валидност в периода 28.12.2011 г. – 01.01.2012 г.

При тази фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Обжалва се в срок (актът е връчен на В. на 09.04.2012 г., а жалбата е заведена в канцеларията на СДВР – ПП КАТ на 19.04.2012 г.), подлежащ на оспорване индивидуален административен акт от засегнат от него субект.

Заповед № 118824/ 12.01.2012 г. е издадена от компетентен орган – началник група АНД отдел „Пътна полиция” – СДВР, на който са делегирани правомощия за това със Заповед № Из - 1393/ 09.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи. В нея от фактическа страна е прието следното: На 29.12.2011г. Р. С., на длъжност КО СДВР ПП КАТ е съставил спрямо жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение за това, че на същата дата е управлявал лек автомобил марка О., модел „Вектра”, с транзитен № LB 04008 ВК без застраховка гражданска отговорност на автомобилистите и не са представени изискуемите по чл. 261, ал. 1 от Кодекса за застраховането документи.

В разпоредбата на чл. 171, т. 1, буква „е” е предвидено, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на сключена валидна застраховка. Съгласно чл. 100 ал. 1 т. 3 ЗДвП водачът на МПС е длъжен да носи документ за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност", а съответно при напускане на територията на страната - валиден международен сертификат за "Гражданска отговорност" на автомобилистите за чужбина - "Зелена карта".

Задължението за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите е предвидено в чл. 259, ал. 1 от Кодекса за застраховането по отношение на притежателите на моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Р. България и не е спряно от движение /т. 1/; лицето, което управлява моторно превозно средство при влизане на територията на Р. България, когато няма валидна за територията на Р. България застраховка /т. 2/. Съгласно чл. 259, ал. 2 КЗ това лице сключва гранична застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите на граничния контролно-пропускателен пункт, от който влиза на територията на Р. България и трябва да разполага с нея до напускането на територията на страната. Изключение от цитираното правило е предвидено в ал. 3, т. 1 , която гласи ,че лицето по ал. 1, т. 2 /което управлява моторно превозно средство при влизане на територията на Р. България, когато няма валидна за територията на Р. България застраховка/ не е длъжно да сключва договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при влизане на територията на Р. България при условие, че притежава валиден сертификат "Зелена карта" – съгласно § 1, т. 36 от ДР на Кодекса за застраховането това е международен сертификат за застраховка, издаден от името на национално застрахователно бюро в съответствие с Препоръка № 5, приета на 25 януари 1949 г. от Подкомитета на Комитета по сухопътен транспорт на

Икономическата комисия на Организацията на обединените нации за Европа. Националното застрахователно бюро съгласно § 1, т. 21 ДР на КЗ е професионална организация, която е създадена в съответствие с Препоръка № 5, приета на 25 януари 1949 г. от Подкомитета на Комитета по сухопътен транспорт на Икономическата комисия на Организацията на обединените нации за Европа, и обединява застрахователите, получили лиценз за извършване на застрахователна дейност на територията на една държава, които имат право да извършват застраховане по раздел II, буква "А", т. 10 от приложение № 1, с изключение на застраховката "Отговорност на превозвача" по раздел II, буква "А", т. 10.2 от приложение № 1.

По правилото на чл. 170, ал. 1 АПК в тежест на органа е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в заповедта. В разглеждания случай те са две: управление на превозно средство без застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите и непредставяне на изикуемите по чл. 261, ал. 1 КЗ документи.

Както бе посочено, на името на Г. Р. С. /не се спори, а е видно и от констатациите в АУАН, че това лице е собственикът на автомобила/ е издаден сертификат Зелена карта от Д. лайн застраховане – Германия с обозначена валидност в периода 28.12.2011 г. – 01.01.2012 г., съдържащ отразяване за държавите, в които е валиден, сред които е сигнатурата на Р. България. С притежаването на валиден сертификат 3. карта жалбоподателят като лице, управляващо МПС след влизане в Р. България не е бил длъжен да сключи застраховка Гражданска отговорност, респ. спрямо него не е възникнало задължението по чл. 261 КЗ – последното касае начина, по който се удостоверява сключен в Р. България застрахователен договор от разглеждания вид.

В хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „е” от ЗДвП административният орган действа при обвързана компетентност. По делото не се установи жалбоподателят да не е носил /не е предоставил на контролните органи сертификата Зелена карта, приложен към жалбата. Очевидно В. е разполагал с издадения ден по – рано на името на неговия спътник /и собственик на превозното средство/, но на немски език удостоверителен документ. Непознаването от жалбоподателя на чуждия език, на който е съставен от германския застраховател сертификатът 3. карта, не може да обоснове прилагане на ограничителна мярка по цитирания текст от ЗДвП.

По тези съображения съдът приема, че заповедта, макар издадена от компетентен орган и в нужната форма, не съответства на закона и неговата цел да се преустанови извършване на административното нарушение и подлежи на отмяна. При този изход на спора само жалбоподателят има право на разноси, но съдът не е властен да ги присъди при липса на заявено преди приключване на уустните състезания искане.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по оспорване на С. Д. В. от [населено място], област Д., [улица], заповед № 118824/ 12.01.2012 г., издадена от Д. Д., началник група АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. България, в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

